

Lou z Lille

4/4: ↓ ↓↑ ↑↑↑

Klíč 1997

1. Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl,
kdo strávil s ní pár chvil, jak šampaňské by pil,
má úsměv tupců, trubců závratě pro ni, pro Lou z Lille.

- R. Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

- * Dětsky vážný hlas, větrem urousaný vlas
a oči jako okna za plotem černočerných řas,
co já vím, nemá dům, ale asi ani byt,
a přesto každý kluk chce náramně tam, kde ona, být.

- R. Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

Lou z Lille

4/4: ↓ ↓↑ ↑↑↑

Klíč 1997

1. Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl,
kdo strávil s ní pár chvil, jak šampaňské by pil,
má úsměv tupců, trubců závratě pro ni, pro Lou z Lille.

R. Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

* Dětsky vážný hlas, větrem urousaný vlas
a oči jako okna za plotem černočerných řas,
co já vím, nemá dům, ale asi ani byt,
a přesto každý kluk chce náramně tam, kde ona, být.

R. Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

2. Vín**o**, vej**ce**, sý**r**, tak**y** čer**st**vých ryb dost má,
 tohle do košíku ka**žd**ý na trhu zadarmo jí dá,
 a báby závi**d**í, ma**j**í ka**žd**é ráno zlost,
 a my si ji tu pě**k**ně hý**č**káme jen tak, pro radost.

R. Ja**k**o sr**p**ky lu**n**y bo**k**y te**n**ké má a ús**m**ěv ve**l**kých da**m**,
 ta**k** se le**h**ce vz**n**áší na**d** ze**m**í, le**t**í, v**ů**bec ne**t**uší, ka**m**,
 ja**k**o sr**p**ky lu**n**y bo**k**y te**n**ké má a ús**m**ěv ve**l**kých da**m**,
 ta**k** se le**h**ce vz**n**áší na**d** ze**m**í, le**t**í, v**ů**bec ne**v**í, ka**m**.

3. Ona jme**n**uje se Lo**u** a po**ch**ází prý z Li**l**le,
 má čer**t**ů ro**h**y, křídla an**đ**ělů, půvab le**s**ních víl

G D A D A D A D

e									
B	1	1	1	1	1	1	1	1	1
G									
D	2	2	2	2	2	2	2	2	2
A									
E									

Em Em Am

e	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
B	1	1	1	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
G	0	0	2	2	0	0	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
D																	
A	3		3	3	2		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
E																	

C F C G ... C G C

Lou z Lille

Klíč 1997

1. Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl,
kdo strávil s ní pár chvil, jak šampaňské by pil,
má úsměv tupců, trubců závratě pro ni, pro Lou z Lille.

R. Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

* Dětsky vážný hlas, větrem urousaný vlas
a oči jako okna za plotem černočerných řas,
co já vím, nemá dům, ale asi ani byt,
a přesto každý kluk chce náramně tam, kde ona, být.

R. Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

2. Víno, vejce, sýr, taky čerstvých ryb dost má,
tohle do košíku každý na trhu zadarmo jí dá,
a báby závidí, mají každé ráno zlost,
a my si ji tu pěkně hýčkáme jen tak, pro radost.

- R.** Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.
3. Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl